

DE POSTRIJDER DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLE, uitgever en eigenaar van dit blad.

Abonnement : Drie maal per week 6 franks per jaar.

TONGEREN, DEN 4de MEI 1901.

VAN ALLES WAT.

Het was den donderdag 18 April, acht jaar geleden dat het Algemeen Meervoudig Stembestuur in de Belgische Kamer gestemd werd, en aan de werkdagen werd het eerst toegang tot de stembus werd verleend.

Eene liberaler gezindt verhaalt dat er in de Staatsnormaalschool leerlingen zijn, die hooft en eerste Communie niet hebben gedaan en zelfs niet gedoopt zijn, en toch den godsdienstverloop volgen.

Doel waarom doet u dit? Niet om uich te onderwerpen, doch om later met hune huishouding munt te slaan, en aan een plaats te geraken, die hun anders zou kunnen geweigerd worden.

Ik vraag het u, wat moet er van de kinderen geworden, die aan zulke huishouders en heidena worden toevertrouwd? Onders, wie go ook zijn moget, van zulke meesters bewaart toch uw kinderen!

Over eenige dagen sprak Furnémont te Verviers en verklaarde dat de katholieke godsdienst de schriklijkste tegenstrever der socialistie is en het o mogelijk is goeds socialist, zij zelfs goede liberalen te zijn, als men bijt gelooft.

Wat wisten wij al lang en wij zijn er bar er. Nooit ontstond leugen, of de Kerk bevocht die met hare waarheid. Nooit toonde de duivel zijne sporen, of de Kerk verloorde hare kruis, en het zal zoo blijven tot de zee niet meer opgaat. Immers, Degene die ons dat beloofde, heeft nooit gelogen.

Een fraai d'ad, Herman Dumont, schrijft in het radicaal blad de Reforme: « De socialistische partij is een brombeer, een ruw en brutaal dier: er is maar een middel om er goed mee te staan, dat is eene stoffelijke onderwerping. » 's is zeer juist, gezegd.

Den 31 December 1899 waren er 1,647,263 spaarboekjes met 622,932,996 fr. 55 centimes.

Den 31 December 1900 was het getal gekochten tot 1,762,434 spaarboekjes met 660,249,447 fr. 57. Met de samengestelde in reële erbij gevoegd, belopen de spaar-gelden op 1 Januarij laatst 678,194,826 fr. 99 centimes.

Die 978 miljoen bekoeren bijna uitsluitend tot den werkstand. De provincie Hogewou is die waar het meeste gespaard wordt.

Hoe zal de wereld vergaan? Door het vuur, laat ons de catechismus. De heidena zijn bijna allen van hetzelfde gevoelen; het onderaardsche vuur wordt

ieder eeuw zwakker, en zwakker, zoodat een oogenblik zal komen dat alle vrees voor gevaar van dezen kant zal geweken zijn.

Doch de wereld met het zonnestraal gaat la-gzaam, doch zeker, in de richting van « Herkules » de verste van ons verwijderde ster en zal op zekeren tijd, in een gedaelte van het heelal komen waar de ruimte gevuld is met heet gas en alles wat in hune nabijheid komt in vuur zullen doen opgaan.

Wel voegen te geleerden er bij, dat het 100 miljoen jaren kan duren eer de wereld tot daar gekomen is, doch nogmaals is het door de wetenschap bevestigd het woord van Christus, dat de wereld door het vuur zal vergaan.

De hotelhouders van Brussel klagen omdat hune Engelsche klieften meer en meer verminderd. De rosse zonen van Albion, getroffen in hune zak door den eindelozen en noodlottigen oorlog in Zuid Afrika, kunnen zich geen reizen op het vasteland meer veroorlooven, zoodaals vroeger.

Alle misslagen worden betaald; deze zal de Engelschen duur te staan komen en onze hotelhouders die er niets aan kunnen doen, lijden er ook onrechtstreeks door.

Op het einde van 't jaar 1900 telde de Verenigde Staten van Amerika 10,774,932 katholieken, bestierd door 13 aartsbisschoppen, van dewelken één kardinaal is en 80 bisschoppen.

Het grootste bisdom is dat van New-York met 1,200,000 zielen, het kleinste is dat van Charlestown met 3500 zielen.

Men telde er 14,272 katholieke priesters, van dewelke een derde, 3010, behoort tot religieuze orden; de bijzonderste deser zijn de Jesuiten, de Benedictijnen, de Franciscanen en de Redemptoristen.

Het getal kerken is 10,427. Er zijn 8 katholieke universiteiten of collegien van hooger onderwijs; 76 seminarieën met 3303 leerlingen, 183 collegien van middelbaar onderwijs voor jongens en 677 academieën of gestichten voor middelbaar onderwijs voor meisjes.

Er zijn 3812 parochiale scholen met 903,980 leerlingen. De katholieke onderwijsinstellingen en scholen telde samen 1,055,632 leerlingen.

Tusschen andere katholieke instellingen, telde men 247 wezenhuizen met 35,081 leerlingen en bij de 900 liefdadigheidsinstellingen.

Zoo gaat Christus'Kerk altoos vooruit, zich met den tijd steeds meer en meer uitbreidend.

De Lente voor mensch en dier.

De lieve lente valt over het land. De bladen schiet uit hune knoppen; de wieden worden weer groen; sleut-bloemen en anemoora bloeien tusschen struiken en hagen; de beken ruischen, en helder zingt de vogel zijn lied.

Het hart van den mensch gaat open en jubelt; de hoop en de blijdschap dalen opnieuw in zijne ziel. Oh, haal het ook een weinig lente zijn voor het zwijgende en zwogende laatste!

Nemen wij het onder ons bescherming en laten wij toch stammer toe, dat het uitloosende lijde en gefolterd worde. Zijja wij geene menschen — denkende, redelijke menschen? En als wij goed denken en juist redeneeren, zoodaals een echt mensch het moet doen, moeten wij dan niet rechtvaardig bekennen, dat er een einde moet komen aan al die wreedenheden, aan al die misdaden, welke dagelijks in het gansche land

tegen het arme dier gepleegd worden? Een mensch mag het kwaad niet toelaten, niet alleen als het geschiedt tegenover een ander mensch, maar ook niet als 't geschiedt tegenover het dier!

Ik ben overtuigd, dat het Goddelijk woord: « Doe aan anderen niet, wat zij niet wilt dat u gedaan worde, » ook de dieren niet uitsluit. Wie een dier mishandelt, handelt niet als mensch. Want even als een mensch, kan een dier gevoelen en lijden.

Meent gij, dat de hond, welke ten gevleede geslagen wordt, niet lijdt? Dat de visch, welke men levend het vel afstroopt, niet lijdt? Dat zelfs de kleine vlieg, welke vleugelen een boosaardig kind uitruikt, niet lijdt?

Dit zijn allen wezens met een zenuwstelsel voorzien, en alle wreedenheid doet hen lijden. Laat ons mensch zijn en menschelijk handelen! Ik en anders, die in de wrijving vallen bij het kleinste ongeval, dat hun kind overkomt, en toch lachen als hun zoon een musch of een vink misacht en martelt. Ik ken vaders die voor alle menschenramp gevoelig zijn, doch even ongevoelig schijnen, als een wreedenheid jegens een dier gepleegd wordt. Ik ken menschen die in den grond niet sleet zijn en toch hun paard of hune hond met zweepslagen kuanes overluden en voortdrijven!

Het dier is geen mensch — en daarom sluit men het uit den menschelijken kring van gedachten en gevoelens, daarom denkt men maar al te dikwijls dat het als een levenloos voorwerp mag behandeld worden.

Maar wie een dier mishandelt, handelt niet zoodaals een mensch handelt moet. Hij handelt ook tegen zijn eigen voordeel.

En paar voorbeelden zullen het te klaarste bewijzen: De vogeljes verlustigen ons door hun gezang en zij eten jaarlijks miljoenen insecten, welke onze planten verkruigen en onze bosschen vernielen! Wat zou de wereld zonder de vogeljes zijn? Een ruige eilandige rookloop! Wie de insectenverdelende vogeljes verniel, hune nesten verdelgt, hune eitjes roof, handelt dus als een onverstandig mensch, hij handelt ook tegen zijn eigen voordeel.

De huistieren zijn voor den mensch onmisbaar; buitengewoon groot is het nut dat zij den mensch aanbrenge: zij geven ons hun vleesch, hune melk, hune wol, hune kracht, hun leven, alles! Wie de huistieren mishandelt, is niet alleen wreed maar hij is een dwaas, hij brengt zichzelf een nadeel bij.

Eindelijk, moeten wij jegens de dieren zacht en goed zijn, om wille van de beschaving van den mensch zelve. Wij moeten onze kinderen zacht en goed maken, want indien zij tegenover de dieren wreed zijn, zullen zij ook rauw handelen met de menschen.

Het werk der dierenbescherming is dus een in de hoogste mate beschavend en het is het gelukkig te zien dat onze minister van Onderwijs hierop de aandacht van de onderwijzers getrokken heeft. Hij verzoekt hierop ons aller dank!

Riep Keizer Frederik II niet uit: « Wie wreed tegenover een dier is, kan ook voor zijn eigen evenaars geen goed het hebben! » En noemde de groote van Humboldt een die-renterende volk geen laag en onedel volk? En zei koning Salomo niet: « De gewrochelde voelt medelijden met zijne huistieren, maar het hart van den goddeloos is onoverdoogend! »

En de wijzer Kant zei te recht, dat de mishandeling der dieren gansch tegenover den plicht van den mensch staat. Neen, een goed heere, een goede opvoeding kan men niet bij die menschen vinden, welke de dieren kwaad doen en mishandelen.

Alleman'sgerief.

OM AARDWORMEN UIT BLOEMPOTTEN TE VERWIJDEREN. — Deze lastige diertjes worden op drie of bekende manieren uit de bloempotten verwijderd.

1. Men legt op de aarde in den bloempot een gekookte aardappel. De wormen kruipen daarin en kunnen alzoo gemakkelijk verwijderd worden.

2. Men laat eenige okkerootbladeren in kokend water staan tot die koud is, en het daarna op de bloempotten te gieten. De wormen komen dan boven en kunnen dan gevange worden.

3. Hetzelfde uitwiskel bekomt men met water waarin witte kastanje zijn afgetrokken. Eenige maakten indruk op hem en schenen zijne anders slimmerende verstandkrachten te waken.

Daaraan scheen Esther te denken, toen zij uit Baruch's kamer terugkeerde en zich weer aan het vestier zette. Spiedend sloeg zij van tijd tot tijd een blik op de landstraat. Daar eindelijk, het middage was reeds gederend, werd er geklopt en trad Baruch binnen.

Hij scheen er zich van bewust kwaad te hebben gedaan, want hij loonde een groet schouwer en gedroegte wezen dan anders. Hij groette Esther en kroop dan in een hoek. — Waar zijt gij geweest, Baruch? — Gij moogt niet wegbliven, Baruch! zij weet da vader het niet wil hebben. Waar zijt gij nu weer den heelen nacht geweest? — Baruch is weg geweest, de Balhojis mag het niet weten, hij slaat Baruch. — Waarom liept gij weg? Kunt gij dat ook aan mij niet zeggen? — Baruch regt het niet!

Daarna begon hij het spel met zijne vingers, en zag Esther om dan verlangend aan, of zij hem een goed woord zou geven. Esther zweeg een langen tijd; eindelijk zegde zij: — Gij moogt niet wegloopen! Er zal u nog eens een oogenblik overkomen, en als vader het vernoot, komt gij maar in moeilijkheden. Ik blijf niet lang meer hier. Dan moogt gij niet meer een heelen nacht wegbliven!

Baruch vloog ploteling op en naderde Esther. Hij zag haar strak aan, alsof hij zich eerst bezinnen moest en zegde vervolgens: — Esther zal niet hier blijven? Esther gaat weg — Esther neemt Baruch mee? — Neen, Baruch, ik zal u niet meeneemen kuanen, maar ik zal toch spoedig weggaan!

Zij verschrikte over de uitwerking die hune woorden op Baruch hadden. Hij sprong als een verwilderd roed, knerste op de tanden, en schreeuwde, huilde en wierp zich eindelijk voor Esther neer. — Baruch niet alleen laten, Esther niet weggaan, Baruch wil het niet, Baruch zal werven! — Hij kleemde zich aan Esther's kleed vast, en te vergeefs trachtte de verschrikte hem tot rust te brengen.

minuten, nadat men de aarde met dit afgietsel bevoegen heeft, komen de wormen te voorschijn, en die in den pot mochten bliven, sterven speedig.

VOOR BLOEMENLIEFHEBBERS. — Een Amerikaan, Peter Henderson, heeft eene nieuwe wijze van stekken bij de planten gevonden. Hij breekt de takke, die hij voor stek gebruiken wil, in tweeën degen van ten hoven half. Die takken hangen dus half aan de plant, ontvangen gedeeltelijk voedsel van de plant, waaraan ze nog verbonden zijn, terwijl de wond, die door de breking gemaakt is, zich tracht te genezen door te zoomen. Na 10 of 14 dagen worden ze al-gescheiden en geplant. Ze vormen speedig wortels wat soms in een tiental dagen geschiedt. De heer Henderson moet dit middel aangewend hebben bij ongeveer vierhonderd stekken van Pelargonium en niet 1 per honderd verloren. De meest zachtie planten, zoodaals Heliotrop, Begonia, Poinciana, Abutilon, Anjris, Chacissen, Croton's, enz. worden op die manier best afgezet.

OM ALLE WONDEN TE GENEZEN. — Ziehet hoe men een buitengewone goede olie maakt voor de wonden. Neem een kilo beste lijne olie met eene kilo lijn gemalen witte suiker. Meng goed onderaan met eene houten lepel en zet dan op het vuur dat ochtants tot te fel mag branden. Zoodaals de suiker gesmolten is en gedurende dat het kookt, roer met zonder ophouden.

Na ontrent een uur, zullen er lichteblen boven op de olie komen; alsdan doet men het vuur harder branden om de olie nog heviger te doen koken. Stillkeus aan zal zich op den bodem eene laag verbrande suiker vastzetten, alhoewel men voortgaat met roeren.

Na het men afkoken en zijt men de olie in eene flesch. Deze olie is goed voor alle wonden en bijzonder voor de versch wonden. Ze moet heel warm zijn om te gebruiken. Men doopt er eerst wat op de wonden en naderhand legt men een doekje erin gedoopt op de wond.

THEE. — Hoe men den thee moet bereiden die gewonlijk gebruikt wordt door lijdens aan hier, darm en maagziekten? Niets is eenvoudiger: Neem maaisstempels, graswortels, zoethout, lijnzaad en kriekenstelen, van elk evenveel! Al deze stoffen kuant ge u bij droogst of apotheker aanschaffen. Neem een handvol van dit mengsel en laat het eene halve uur trekken in twee latten warm water.

WIJN. — Het Fransch tijdschrift voor den wijnbouw geeft een eenvoudig middel aan de hand om de zuiverheid van den eenen of anderen wijn te kennen. Laat een kleine spons met den te onder-zoeken wijn doortrekken en leg haar vervolgens op een trekkend, die met een dun laagje zuiver water is bedekt. Wanneer de wijn zuiver is, heeft het water een kwartier of een half uur nodig, om gekleurd te worden. Bij vervalschte wijn krijgt het water onmiddelijk de roode kleur.

RIEKENDE ADEM. — De riekende adem is eene kwaal waar sommige lieden veel last mede hebben. Echter kunnen wij verzekeren dat het volgende middel zeer dikwijls vermindering en zelf genezing der kwaal heeft aangebracht.

Men neme 15 gram. Kalium-Chloraat, en losse het op in eenen liter zuiver water. Hiervan neme men verschillige malen dags eene lepelvol waarmee men dan gorgelt en den mond spoelt. Proebert het, en wij gelooven vast dat ge er ten minste eene verbetering zult mee gevoelen.

Het weder in de maand Mei.

Wij zijn thans de schoone maand Mei ingetreden, welke door de dichters bezongen wordt en welke de gelooften van de H. Maagd Maria

Hij stiet een krijchende vreugdekreet uit, en riep: — Esther is goed voor den armen Baruch, Baruch doet alles wat Esther wil. Daarna sprong hij op.

Met vooruitgestrekte armen deed Esther eenige snelle schreden naar voren, bleef dan staan en krachtloos zonken hare armen naar benden. Zij volde hoe alles om haar heen begon te draaien, hoe hare gedachten verwarden.

Zij perste de handen op de zwiegender borst, als om een kreet vol jammer en verwijt-lig terug te houden, zij volde hoe hare beenen beveden; nog hoorde zij de deur openen, lood werd zij bewusteloos.

Toen Esther ontwaakte, meende zij te droomen. Boven zich zag zij het gelaat van Walewski en zijne oogen rustten op haar met eene uitdrukking van angst, ja, naar het toeschouwen van harte-lijkheid, die haar hart deed beven en er ploteling afg-bloed besontefte.

Nog mocht te voren had zij het gewaagd in deze oogen te zien. Jonkvroutelijke schaamte verbood haar, den gans anders aan te zien, dan nu en dan met een vliechtigen blik, waanneer zij met hem sprak.

Thans zag zij met de lageden den langzaam verdwijgende bewusteloosheid in zijn gelaat, tot dat ontwakings haar volte bewustzijn terugkeerde. Zij bloosde en sloot de oogen, zij hoorde eene stem bevend van angst en opwindig uitroepen: — Wat, in 's hemels naam, is er met u gebeurd? Gevoelt gij u beter?

Diese stem kloek dicht aan haar oor, en toch scheen het, als hoorde zij haar als de toren eener kerk met wijde vete tot haar doordringende. Als eene bevoegering doortrifle haar een onuit-spreklijk zijt gevoel, en slechts het zuchten en jammeren van Baruch deed haar zich eindelijk oprichten en zich uit de armen van Walewski loswinnen.

Zij had in zijne armen gelegen. In het oogen-blik, waarin zij daaraan dacht, doorloep eene rilling haar lichaam en bijna weer zij opnieuw bewusteloos geworden, doch thans uit van schrik, maar van een onbeschrijfelijk nooit, vermoed geluk.

Zij zag eindelijk uitgeput in den armstoel en hebben toegewijd. Mag men Capré en ander voorvoorzeggers geloovent, dan zal de zee zich dit jaar gedurende de meimand maar weinig ver-toonen.

Ziehet hoe de voorspellingen luiden: Van den 1ste tot den 6de, voortdelling van eene siechte reeks barometrische dalingen over de Britsche eilanden, bijzonderlijk den 3de en den 4de. Zuid-Westwind over Noord-Frankrijk, Nederland en Westelijk Duitschland. In Zwitserland veranderlijk weder.

Van den 6 tot den 13. — Periode voor barometrische dalingen, gaande over Schotland, de Noord-Zee, Scandinavië en de Baltische Zee. De dalingen zullen zeer sterk zijn den 11 en den 12. Te beginnen van den 6 zal nochtans eene hooge drukking heerschen over Spanje, Frankrijk, de Alpen en Noord-Italië. Klar en wolkig weder over Frankrijk, Zwitserland en Zuid-Duitschland.

Van den 14 tot den 18. — Terugkeer der hooge drukkingen over Ierland en de Britsche eilanden. Slecht weder in Frankrijk, in België, in Holland en in Duitschland. Hooge drukking met veranderlijke wind van het Noorden naar het Noord-Westen over de Alpen. Betrokken weder, wolkig.

Van den 18 tot den 20. — Periode van ontspanningen gaande van het Zuid-Westen over de Britsche eilanden, de Noord-Zee en Scandinavië. Zuid-Westwind over de golf van Gasconne, de zee van Kola, Noord-Frankrijk, de Neder-landen en westelijk Duitschland. De 20 lamelyk gescentueerde ontspanningen over Engeland en de Nederlanden en de 23de over Ierland.

Hooge drukking over Spanje, Zuid-Frankrijk, de Alpen en het westen der Middellandse zee. Den 25 en 26 Mei overlander. Den 27 en 28 daling der temperatuur met sterke ontspanning over de golf van Genua, de Adriatische zee en het Oosten.

Te beginnen van den 28, hooge drukking over westelijk Europa, de golf van Gasconne en de Britsche eilanden. De hooge drukking zal voortduren tot de 3de Juni. Goed weder, warm.

Leut ons hopen dat H. Capré wel reis zal zijn, en dat de maand Mei harte oede fan alle de schooneste maand van 't jaar zal staande houden.

Oudheidkundig EN Geschiedkundig Congres VAN TONGEREN IN 1901.

Het Inrichtingscomité brengt ter kennis, dat op 4 Oogst s. s. te Tongeren het XV^{de} oudheid- en geschiedkundig congres zal plaats hebben.

De wetenschappelijke en letterkundige maatschappij van Limburg, gevestigd te Tongeren, en welke dit jaar de 50de verjaardag harer oprichting viert, heeft de zending aangenomen, in de oudste stad van België, het congres te houden der oudheid- en geschiedkundige federatie van België, congres waarop al de geleerden, welke zich met oudheidkunde en geschiedenis bezighouden, zijn uitgenoodigd.

Het comiteit richt te dier gelegenheid eene tentoonstelling in van oude kunst, waar de vreedmaling zal kunnen bewonderen de talrijke voorbirengselen der oude kunst en wetenschap, en waarvan een groot gedeelte uit den grond van Tongeren en van het Tongersche getrokken wierd.

Om aan de feestten, uitstappen en zittingen van het congres deel te nemen, en de talrijke en belangrijke uitgaven, betrekkelijk de behandelde vraagpotten, te ontvaagen, zullen de leden van erkende maatschappijen 5 fr. en de andere inschrijvers 10 fr. betalen.

Het Inrichtingscomité van het congres is samengesteld als volgt: Eerevoorzitters: MM. Graf de Smet de Nayer, minister van geldzwee en openbare werken; de Troot, minister van binnenlandse zaken en openbaar onderwijs; baron de Pitteurs-Haeghearts, gouverneur der provincie Limburg. Onder-voorzitters: MM. Bauduin, burge-

meester, Maastricht; Berger Ernest, kunstschilder, Mönich; Bormans Stanislas, beoederder der Universiteit van Luik; Kanonnik G. Van Gaster, oudheidkundige, Mechelen; J. Helbig, kunstschilder te Luik; Dr Victor Jacques, leeraar aan de Hoogeschool van Brussel; Mathieu Ernest, oudheidkundige, Edingen.

Bepaalde voorzitters: M. Graf A. de Frenicroot de Grone, senator, voorzitter der Wetenschappelijke en Letterkundige maatschappij van Limburg; Slegers, voorzitter van den provinciaal Raad.

Algemeen schrijver: M. F. Buybrigts, oudheidkundige, Tongeren. Leden van het Bureau: MM. Bertrand L., eene-schoolopziener, Tongeren; Briers H., dokter in de lechten, letterkundige, Tongeren; Christiaens-Mathieu, ingenieur-houwkundige, Tongeren; Priester Daniels, oudheidkundige, (Vogelpoel), Zolder; Dr Hasset; Frère Gaston, bijgewoogd griffier, Tongeren; Haas, gepensioneerde oppof-ter, Tongeren; Jamine Léon, provinciaal houwkundige, Hasselt; Lamotte Paul, luitenant, Tongeren; Naveau Léon, dokter in de rechten en oudheidkundige, Bommerbroschen; ridder Paul Schaefer, vrederechter, Maeseyk; priester Simons, leeraar aan het Seminarie te St-Truiden; Wets, studieprekelt bij het Atheneum, Verviers.

Voor inschichtingen en aanneming der bij-tredingen, kan men zich wendend tot M. Paul Latour, ingenieur, bibliothecaris der maatschappij, of tot M. Frans Hôybrigts, algemeenen schrijver van het congres, 26, St-Julian, Tongeren.

TRAM Tongeren-Cortesse.

Dank de pegingen onzer achtbare gekozenen in Senaat en Kamer, komt M. de Minister van Finanties en Openbare Werken, het ontwerp te taekenen van het koninklijk besluit, dat aan de Nationale Maatschappij der Buurtspoorwegen de concessie der lijn Tongeren-Cortesse verleent.

Dit koninklijk besluit gaat aan de handteekening van den Koning onderworpen worden. Het bepaalt dat de Staat voor de helft tusschenkomt in het kapitaal, dat op een miljoen vastgesteld is. Eens te meer zullen onze bevolking erkentelijk jegens onze achtbare gekozenen zijn, die onverpoed op de brés staan, telkens het de verdediging der zedelijke of stoffelijke belangen hunner lastgevers geldt.

Provincieraad.

M. de Doctor Delvoie, de achtbare schepen der stad Tongeren, komt zijn ontslag als provinciaal raadslid aan de HH. Gouverneur en Bestedige Afgevaardigden te zenden.

Gedurende lange jaren heeft M. Dr Delvoie het kanton Tongeren in den provinciaal raad vertegenwoordigd met zelfopoffering, talent en dienstvaardigheid.

De kiezers zullen het besluit van M. Dr Delvoie betreuen en hem dankbaar bliven voor de diensten welke hij, in zijne hoedanigheid van provinciaal raadslid, aan het kanton Tongeren bezwen heeft. M. de Advokaat Jozef Delvoie stelt zijne candidatuur in vervanging van zijnen vader. M. Jozef Delvoie is voorzitter der Maats-

allegns kon zij duidelijk den toestand onderschei-den, waarin zij zich bevond, en ook heigen roed haar plaats had.

Aan hare voeten lag Baruch, die huiltend en jammerend den zoon van haar kleed kust; naast hem stond Walewski, naar het schen doodelijk ontsteld, maar vol hartelijke bezorgheid.

Ho kwam hij hier? Walewski lag Baruch voor haar op, de knieën? Wat was er toch gebeurd? Zij moest zich beven, langzaam heidloos, loen geknield het ontzettende bewustzijn in de wer-keklheid haar overviel, zij ploteling wist, wat de oorzaak harer onmacht geweest was.

Het bewustzijn had haar verlaten in het oogen-blik, waerint hij haar duidelijk werd, dat haar vader het hoofd eener valschmuntersbede, was, toen de gebieden, die haar sinds maanden omgeven hadden, eindelijk waren opgelost, door de onvruchtelijke bekenntenis van Baruch.

Maar wat deed de vreedmild gevens haar, wat deed Walewski hier? Hoe kwam hij hier? En dat hij juist nu moest in hune dit regele-lijkste oogenblik haars levens, zij hief met moeite het hoofd op en vestigde het met vragenden blik hare oogen op hem, met eene uitdrukking van afwating en zielestort, dat Walewski zich tot haar oyer-boog en met onzekere stem innig vroeg: — Gevoelt gij u beter? Ik vreesde, dat gij opnieuw in onmacht zoudt vallen.

— Ik dank u, zegde Esther mat, en strepte hare linkerhand als afwerend Walewski tegen. Deze echter greep die hand e onopstodig naar met de zijne. Hij boog zich naar voren en drukte een kus op Esther's hand, onder welke hare vingers krampachtig te samen trokken.

Met eene ruk trachtte zij hare hand aan Walewski te onttrekken, maar deze hield haar met zacht geweld vast.

— Ik werd bij mij binnenvloog, om mij me te deelen dat aan heden, tot zag toen tot mijne onuitspreklijke vreugd, dat slechts eene onmacht u haren vinger geboed hield.

Uwe vingers beveden in zijne handen. Hij had dus om haar gebed! Zij hoorde het aan den klank zijner stem, zij zag het bij de enklens, vluchtigen blik, dien zij op zijn gelaat wierp, aan den eigenaardigen glans zijner oogen.

(Wordt vervolg.)

DE DOCHTER

van den

VALSCHMUNTER

Een verhaal van de Russische grenzen.

11de VERVOLG.

En haar hart, dit heilig kloppend hart! Zij vreesde voor dit eigen hart, welks stormachtig slaan haar den angst inboezemde, dat in haar binnelate eene geveelsomwenteling zou uitbreken, die alle perken, alle dammen, door opvoeding en gewoonte om dit hart geleegd, zou opbreken en vloedde.

Hadde niet soms de kleine zorgen aan de huis-houding verbonden, Esther's gedachten afgeleid te laten van het oot slechts voor een oogenblik op verchlichtingsdingen terug, de halpelooske vrees wettig?

Thans deed zich weer eene kleine zorg aan haar op, die zelfs door dreiging te worden, afschouwen niet haar eigen persoon betrof, dit was het veld van Sinds den namiddag van den vorigen dag, was hij verwezen in den nacht niet thuis gekomen, thans was de voormiddag zoo goed als voorbij en nog altijd was Esther niet teruggekomen.

Esther's angst was zo groot, dat zij haar vader niet verlaten kon. De vader kwam, maar Baruch anders zijn verblijf hield. Deze lag onmiddelijk op de werker van Peisid en leverde een aanslag op, die men minstens speedling kon noemen.